

mijn bezwaar tegen het wetsvoorstel gaat over dit aspect:

“De officier van justitie wordt zelfstandig bevoegd om strafbare gegevens van het internet te laten verwijderen. Een groot aantal internetproviders werkt vrijwillig volgens de zogeheten notice and take down - gedragscode. Daarbij verwijderen internetproviders zelf gegevens als overduidelijk is dat die informatie onrechtmatig of strafbaar is. Wanneer de gedragscode niet afdoende is, kan de officier opdracht geven de omstreden informatie op het internet ontoegankelijk te maken. Hij kan daarbij zo nodig een dwangsom opleggen.”

Het lijkt me principieel onwenselijk om meningsuitingen door een OvJ te laten verbieden en censureren. Informatie dient in beginsel vrij toegankelijk te zijn. Een inperking daarvan, als gevolg van strafbare feiten, moet dan ook zorgvuldig te worden afgewogen. Voor een dergelijk afweging bestaan rechters: zij worden geacht de kennis en onpartijdigheid te bezitten om te kunnen besluiten of iets dusdanig tegen de rechtsorde indruist, dat een censurering op zijn plaats is. Een dergelijke afweging moet je niet aan een willekeurige ambtenaar over willen laten. Het belang van de vrijheid van meningsuiting is daarvoor simpelweg te groot.

De tijdswinst die dit voorstel zou opleveren bij het verwijderen van illegale informatie, weegt niet op tegen de gevaren van willekeur. Waar de intentie is om ‘strafbare gegevens’ te verwijderen, biedt deze wetgeving een opening tot het censureren van ‘ongewenste gegevens’. De OvJ bepaalt nu immers wat ‘strafbaar’ is. Er vanuit gaande, dat de rechterlijke macht zich het langst tegen een mogelijke kwaadaardige politieke stroming zal kunnen verzetten, is een rechterlijke toetsing vóór de censurering onontbeerlijk.

Een rechterlijke toetsing achteraf leidt m.i. bovendien tot een omkering van de bewijslast, en daarmee tast dit wetsvoorstel de basisbeginselen van de rechtstaat aan.